

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

6 de Actione quæ datur fideiussori soluenti contra alios fideiussores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

nationem instituerit. *Ulpian in l. post litem, 17. iunct. l. aut longa 23. de procurat. libr. 3. P. tit. 1. § Quintus* ¶ si condemnatus est fideiusfor agere potest, aut ut defendatur aut ut liberetur, *Scauola, in l. si fideiusfor pro venditore, 46. de fideiusfor. l. si pro ea, C. manda. Verumtamen condemnatio legitima esse debet sine fideiusforis culpa, ratione fideiussoris. Nam si fideiusfor vel mandator exceptione munitus, iniuria iudicis damnatus est, neq; is vsus fuerit prouocatione, non posse mandati agere contra debitorem manifestum est, *leg. si pro ea, § si manda. C. l. exceptione, 68. de fideiuss. P. § Sicuti* ¶ in euictionis causa decretum est, ut non teneatur venditor pro euicta re iniuncta iudicis, vel per errorem lata sententia, *Fl. ian. in l. si per im. rudentiam, 51. de emcti. libr. 21. P. tit. 2. si non denuntiatur* ei qui opponere potuisset exceptionem, *l. si procuratorem, 8. § si ignorantes manda. P. vel si oppositam legitime non probauit, l. idemque, § generaliter manda. P. Quae* intelligenda sunt de exceptione, quae competere poterat reo principali, alioquin omnia exceptio, quae competere poterat ex persona sua fideiussori, non officit quin agere is possit. damnatus contra debitorem principalem, *d. § generaliter, & l. si fideiuss. 29. in prim. & § quaedam, manda. l. idipsumque* verum si omiserit proponere actionem parum honestam, quae proposita pudori ei foret, *d. § generaliter, & l. Quintus Mutius, 48. § si reus, manda. P. Item* si ei cui damnatus ex causa fideiussoria fuerat, heres p. itea existero, habebit mandati actionem, *Pompo. l. si ei cui, 11. manda. P. Qui* tamen cum adhuc damnatus non fuerit creditori succellit, non mandati, sed principalis experitur, *l. heres a debitore, § fin. de fideiuss. Postquam* fideiusfor soluit, habet etiam actionem contra mandantem, vel ream debendi principalem, ut solutum consequatur, *§ si quid autem, de fideiuss. apud Iustin. l. inter causas, 26. § praeterea, manda. P. si* deposuit post oblationem factam creditori, *l. si fideiusfor, qui minor 65. de fideiussor. P. leg. qui mutuum, 56. manda. P. vel aliud* egit quo debitorem a creditore liberauerit: ut si debitorem suum, etiam qui soluendo non est, volenti creditori delegauerit, *Paul. l. inter causas, 26. § abesse, manda. P. Iulian. l. qui debitorem, 29. de fideiussor. in P. Si* fideiusfor creditorem, qui debitor sibi erat, liberauit, *d. l. inter causas § si is qui fideiussor. si* creditor accepto tulerit fideiussori deb. tum, vel ei donauit, vel legauit remunerationis causa, *d. l. idemque, 10. § si manda. P. non* autem si simpliciter donauit fideiussori actionem, *l. si vero non remunerandi, 12. manda. P. quia* remuneratio habet vim solutionis potius, quam simplicis donationis & qui ad remunerationem tenetur, vincens est naturali obligatione, *leg. Attius Regulus, de donation. 10. in l. 1. § sed et si lege, § conuictus de petitione hereditatis. P. § Et* ¶ ita remuneratio solutionis causam habet: & solutione facta agere potest in mandantem, etiam si sine iudice soluerit, *l. idemque, § si fideiussores, manda. P. ¶ Ultra* ¶ principalem causam pro qua accessit fideiussio, si fideiusfor multiplicauerit summam, in quam fideiussit, sumtibus ex iusta ratione factis, totam eam praestabit is pro quo fideiussit *l. si mandato meo, 45. § si fideiuss. manda. P. l. si fideiussor manda. P. l. si is qui, 50. § fin. eod. tit. Veluti* & sumtus in litem factos, *l. qui proprio § l. ius. de procurat. in P. in* collectionem fructuum, *d. l. idemque, c. idem Labeo, manda. P. & similes. § Si* tamen ¶ fideiusfor meliorem rem, quam obligatio posceret, soluerit, a reo non amplius repetet quam pessimum quod dando a creditore se liberare poterat, *l. si fideiusfor sine ad. e. l. i. bonitatis, 52. manda. P. Nec* similiter repetet viuras, quas soluit pro reo, reo contentente debitas non esse nec adhuc eo damnato, *leg. Quintus Mutius, 48. manda. P. At* repetet recte aestimationem rei a se soluae nomine fideiussorio habita ratione temporis solutionis, etsi postea res deterior facta fuerit, vel interierit, *l. hominem, manda. P. Et* quamuis fideiusfor non teneatur pro vsuris rei principalis, si pro illis nominatim non fideiussit, utpote contra adu existente stricti iuris ut ante monuimus, tamen aduersus mandantem & debitorem principalem, si pro eo soluit, veluti ex contractu bonae fidei, si cessauerit in solutione agere viurarum quoque nomine, *in l. 1. § in l. post solutionem, 18. manda. C. d. l. si vero non remunerandi, § si tibi, eod. tit. manda. P. & pignorum* in obligationem deductorum, *l. 2. C. manda.**

¶ Dabitur ¶ autem & haec actio non tantum fideiussori qui soluerit, sed & heredi eius, *l. heredem, 14. manda. P. & aduersus* mandantem & eius heredes, *l. post solutionem, 18. man. C. Si* quis mandauit, ut pro alio fideiubere, datur actio mandati contra mandantem tantum, nisi & vterque mandauit, aut & reus, alio mandante, fideiuberi patiarur vel mandari pro se, *l. cum manda. 21. l. qui si de alterius, 53. manda. P. vel* pro absente nec mandan-

te fideiubens, negotiorum gestorum experietur actione, *l. ex mandato, § si manda. in P. l. quamquam, 7. ad senatus. Velleia.*

¶ Excipiuntur ¶ casus, quibus fideiusfor non experitur contra reum principalem, mandati vel actione alia. Si pro iniuncto fideiussit, *l. si remunerandi, 6. § si passus, manda. l. si. C. de nego. gest. aut* animo donandi, *d. § si passus, l. quod dictum, de pactis, in P. aut negotium* suum gerens ut procurator in rem suam, *d. § si passus, & l. de die, § 1. qui sit id. cog. in P. si* pecunia accepta spondit suo periculo fideiusfor, *d. l. si remunerandi, 6. § si manda. P. si* pro abiente fideiussit, negotiorum gestorum, non mandati datur actio, *l. ex manda. 20. § si manda. P. Qui* mandante muliere fideiussit, ob Velleianum, in eam actionem non habet, *Papin. in l. quamquam igitur, 7. & l. mulier, 32. § 1. ad senatus. Vell. P. Qui* spondet aut soluit plus quam mandatum ei sit non habet actionem mandati in eo, quod plus est quam mandatum est, *§ is qui exsequitur, de manda. ap. Iustina. lib. 3. Inst. tit. 27. quod* fines mandati excedere non liceat, *l. ad. gener. manda. in P. Si* fideiusfor vel alius quis pro reo ante diem creditori soluerit, expectare de. em debet quo eum soluere oportuit, *l. si fideiusfor 32. de fideiussor. P. l. si mandante, 10, 22. manda. P. Nec* agit fideiusfor minoris contra eundem, si minor restitutionem in integrum aduersus quoque fideiussorem petierit: diuersum tamen si non petierit contra eum restitutionem in integrum, *in l. 1. & 2. de fideiuss. minor lib. 2. C. tit. 24. Nec* agit etiam qui pro pupillo, sine tutoris auctoritate obligato, vel prodigo vel furioso fideiussit, *l. Marcellus, 22. de fideiuss. Vlpianus* alios addit his verbis casus, *Ulpian in l. si vero non remunerandi, 12. § si adolefens, manda. P. Si* adolefens luxuriosus mandet tibi ut pro meretricis fideiubeas, idque tu sciens mandatum susceperis, non habebis mandati actionem: quia simile est, quasi per alium pecuniam sciens credideris. Sed & si meretricis directo mandauerit tibi, ut meretrici pecuniam credas, non obligabitur mandati: quia aduersum bonam fidem mandatum sit. Nec Iulianus bonae fidei emtori eum esse dicebat, qui emit a luxurioso, quem sciebat, pretium statim scorto pecuniam daturum: & ideo non vsucapere posse, *l. si quis cum scire, 8. pro emtore, lib. 41. P. tit. 5.*

De Actione, quae datur fideiussori soluenti contra alios fideiussores. Cap. 6.

1 Fideiussori vni ex pluribus soluenti creditor tenetur cedere non minima.

Fideiussoribus, inquit Iulianus, ¶ succurri solet, ut stipulator, id est, creditor, compellatur ei qui solidum soluere paratus est, vendere ceterorum nomina, *l. fideiussoribus, 18. de fideiuss. P. nam* nisi ei cessat sint a creditore actiones, iure ciuili nec a debitore, nec a confideiussore petere poterit, *l. ut fideiussor, 40. & l. si fideiussores, 42. eod. tit. de fidei. P. § si plures, vtrif. si ab vno, eod. tit. ap. Iustin. l. cum alter, 11. eod. tit. C.*

De Constituto. Cap. 7.

§ de constituta, de actio. Lib. 13. P. tit. 5. Lib. 4. C. tit. 18.

1 Constitutum dupliciter fit: & quod est quando alieno nomine se constituit possidere.

2 Constitutum aliter quid, & an hiis honestis.

3 Constitutum, & de constituta pecunia actio ex nudo pacto. Nuda pactio in constituta pecunia efficax ad actionem, eod.

4 Constitutum & fideiussionis differentia.

5 Constitutum pro debito & in debito.

6 Actio receptiua qua, eod.

7 Constitutum de quibus, quomodo sit, eod.

8 Constitutum facere que possunt fieri possunt.

9 Constituenti qua formula.

10 Satis sit a me vel ab alio, clausula quomodo obligat, eod.

11 Constitutum cuius nomine fieri possit.

12 Constituentis sine die & quantitate, quando & in quantum, eod.

13 Constituentis sine die.

14 Constituentis nonationis differentia, eod.

15 Constituentis pro alio consensus tanquam fideiussor post reum principalem debendi.

16 Constituentis quo ordine conueniatur pro constituto.

17 Constituentis actiones quibus dantur, & in quos diriguntur.

18 Constituentis actio qua, & quid contineat.

19 Constituto quare oriatur actio, rationes.

